

jeg sigter til en Revision af Sporteloesen. Det er i mine Tanker det Naturlige, at denne Revision indtræder samtidigt med, at nærværende Lov træder i Kraft, og jeg vilde ønske, at Justitsministeren allerede idag vilde give os et Tilfagn om, at han vilde nedsætte en Commission til at afgive Betænkning over en saadan Reform med Hensyn til Sporteloesningen. Og naar da ogsaa denne Reform er indført, saa vil det rette Tidspunkt være kommet til, at alle Underretsbommere sættes paa fast Lønning, hvad jo forøvrigt tillige vil blive nødvendigt, naar Lovforslaget angaaende Inddelingen i Underretskredse bliver vedtaget. Forøvrigt skal jeg ikke dvæle ved den finansielle Side, som egentlig nærmest kommer frem, forsaavidt den skal behandles, ved den nævnte Lov samt Loven angaaende Ordningen af Politimagten. Jeg haaber, at de Herrer ville see, at naar denne Reform først er gennemført, man da omtrent maa kunne komme ud af det med de Penge, som anvendes nu i det Hele med Hensyn til Retspleien; men det er ganske vist, at i Overgangstiden vil der blive noget Mere at udrede, ligesom det ogsaa er naturligt, at der maa udredes endel Pensioner. Hvorledes man end ordner Forholdene, vil det blive nødvendigt at sætte en Deel af de her omhandlede Embedsmænd paa Pension. Kun Et endnu skal jeg berøre. De, der, som det ærede Medlem her i min Nærhed (Alberti), gjerne ville see Reformen med Hensyn til den civile Retspleie gaae Haand i Haand med den heromhandlede Reform kunne — det er min bestemte Overbevisning — ligesaa godt slaae den foreliggende Sag ihjel med det Samme. Det er mit levende Ønske, at den civile Retspleie ogsaa faaer en Reform, og at det skeer saasnart som muligt; men vist er det, der er aldeles ikke foretaget Forarbejder i den Henseende, og det vil kræve meget omfattende Undersøgelser og lange Forhandlinger, inden det kan skee. Hvis altsaa denne Forordning opstilles, siger jeg: Det er det Samme som at opsætte Reformen i 10 Aar. Jeg tvivler paa, at det skulde være muligt at faae den paa kortere Tid. Er der Nogen, som kunde driste sig til det, — enten Justitsministeren selv, eller et andet Medlem som Justitsminister, — og mener, at han inden den 1ste April 1870

kunde gennemføre den civile Retspleies Reform, skal det glæde mig, men jeg tvivler paa, der er nogen Mand i Danmark, der har Mod til at sige det. Hermed skal jeg anbefale mit Forslag til Thinget. Jeg haaber, at man ikke vil være for streng, fordi jeg har troet Tiden kommen til at indbringe det.

Rein: Den høitærede Forslagsstiller dvælede kun ganske flygtigt, næsten i Forbigaaende, ved enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, hvilket naturligt var begrundet i den Skæbne, som Sagen hidtil har haadt. Et med det nærværende meget beslægget Lovforslag har jo nemlig allerede gjentagne Gange været til første Behandling her i Thinget, og der er forsaavidt ikke stor Opfordring for Thingets Medlemmer til nu at udtale sig om Sagen i Almindelighed eller om de store Principspørgsmaal, der naturlig trænge sig frem i en Sag af en saa overordentlig Betydning. Forsaavidt Sagen skal fremmes, er det ganske vist det Naturlige at glide endog temmelig let hen over den første Behandling af Sagen, for at komme til det næste Stadium, et Stadium, som Sagen, naar den tidligere har foreligget i dette Thing, ikke har naaet hen til. Jeg skal følge den ærede Forslagsstiller's Exempel og heller ikke forbyde mig i Dmtalen af de Punkter i Forslaget, som ellers efter min Formening vel vilde kunne fortjene Dmtale ved Sagens første Behandling, der jo skal dreie sig om de mere almindelige Principspørgsmaal. Jeg skal indskrænke mig til at bemærke, at blandt de Punkter, ved hvilke jeg under andre Omstændigheder kunde have søgt mig opfordret til at fremsætte nogle Erindringer, er navnlig Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa Rævningsdommerne skulle beskiftes, Spørgsmaalet om, hvilket Omraade Rævningsretterne overhovedet skulle have, Forholdet mellem Rædsretterne og Landsoverretterne og den hele Maade, hvorpaa man tænker sig Sagerne behandlede for Rædsretterne, fremdeles enkelte Punkter med Hensyn til Ordningen af Anklagemagten og hyderligere det overordentlig vigtige Spørgsmaal, hvorledes Forundersøgelsen skal indrettes, og om der virkelig kan siges tilfulde at være sørget for, at det vil blive muligt at fremskaffe de foreløp-